MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20 | MR/Tech/WPP-323/NE/2018

Kalyan Lantern

SEPTEMBER 2020

Vol. 06 | Issue 05 | MUMBAI | 34 Pages | Price: ₹10/-

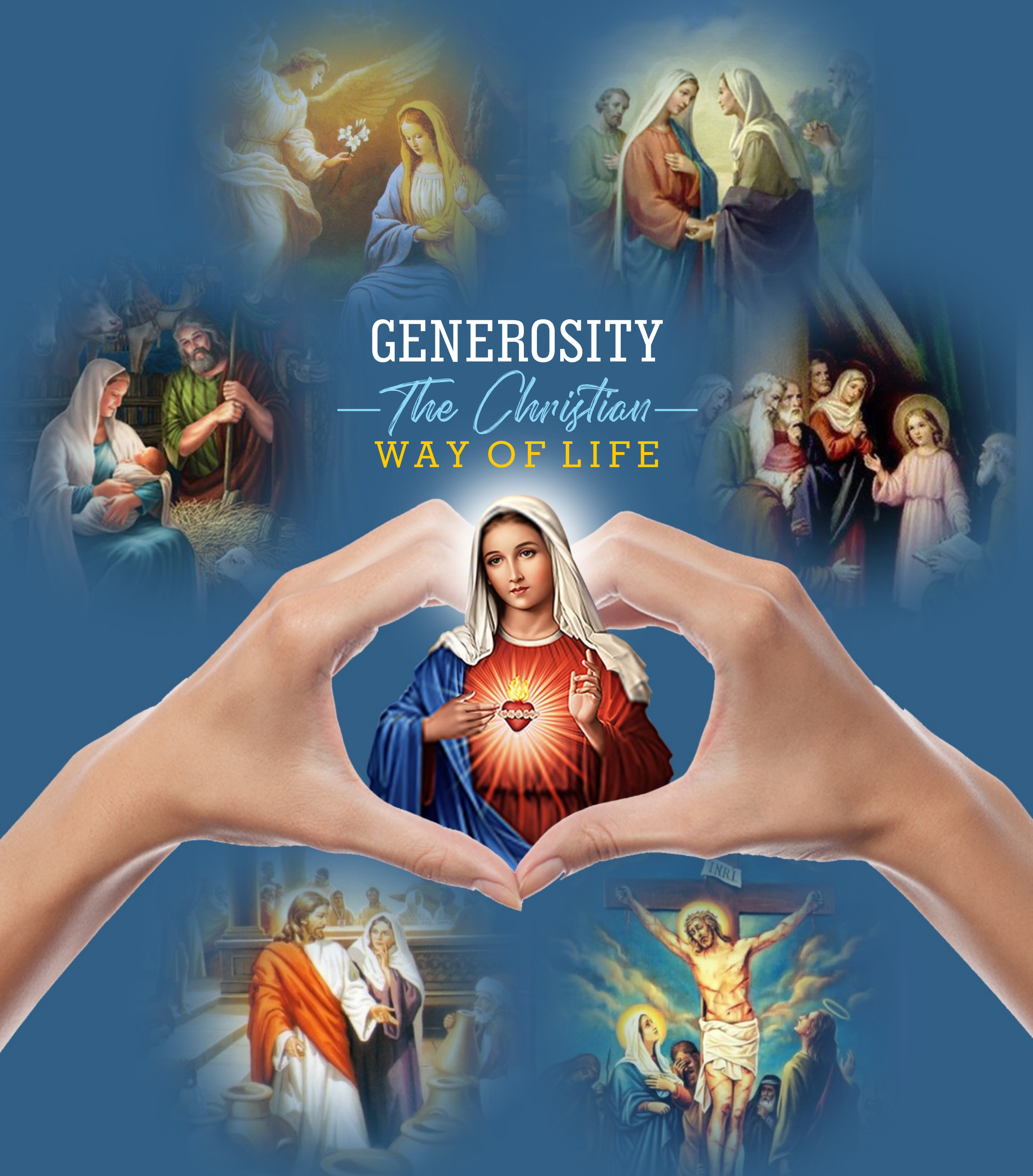

GENEROSITY
The Christian
WAY OF LIFE

ST. FRANCIS INSTITUTE OF TECHNOLOGY

(ENGINEERING COLLEGE)

(Christian Minority Educational Institute)

Approved by AICTE & Govt. of Maharashtra with Permanent Affiliation to University of Mumbai, ISO 9001:2015 Certified, Two UG Courses (EXTC & INFT) NBA Accredited till Jun 2022

DTE Code : EN 3204

COURSES OFFERED

Undergraduate Courses –

- B.E. (Computer Engineering) – 120 seats*
- B.E. (Electronics & Telecom Engg) – 120 seats*
- B.E. (Information Technology) – 120 seats*
- B.E. (Electrical Engineering) – 60 seats*
- B.E. (Mechanical Engineering) – 60 seats*

Post graduate Courses –

- M.E. (Computer Engineering) – 18 seats*
- M.E. (Electronics & Telecom Engg) – 18 seats*

Ph.D. (Technology) –

- Computer Engineering
- Electronics & Telecom Engineering

* 51% of the seats are reserved for Christian Minority candidates. Admission to these seats are done as per DTE norms. For more information, enquire using https://forms.gle/uqbb2hJhgnYk6t8T6

State of the art Infrastructure

- Spread over 5 acres of lush green campus
- Smart classrooms & fully equipped laboratories
- Well resourced library
- High speed internet connectivity
- Uninterrupted power supply
- Limited hostel accommodation

Pedagogy

- Highly qualified and experienced faculty
- Use of modern tools for teaching
- Innovative learning methodologies
- Continuous assessment
- Experiential learning
- Student Mentorship Program & Counselling Cell

Future Ready Approach

- Placement and Training Cell
- Research Center
- Skill Development Programs
- Entrepreneurship Cell
- Industry Institute Interaction Cell
- IIT Remote Centre

Life @SFIT

- Professional Bodies' Student Chapters
- Department Student Associations
- Cultural and Technical Fest, Sports Meet
- International Internships
- National Service Scheme (NSS)
- Alumni Association

ST. FRANCIS INSTITUTE OF TECHNOLOGY
Mount Poinsur, S.V.P. Road, Borivli (West), Mumbai 400 103.
Tel: 022-28928585; 9136951119
Email: sfedu@sfit.ac.in; admissions@sfit.ac.in
Website: www.sfit.ac.in
SFIT_Engg_Official SFIT Engineering

KALYAN LANTERN
DIOCESE OF KALYAN

YOUR WORD IS A LAMP TO
MY FEET & A LIGHT TO MY PATH

SEPTEMBER 2020
Vol. 06 | Issue 05

PATRON
Bishop Mar Thomas Elavanal

CHAIRMAN
Msgr. Emmanuel Kadankavil

CHIEF EDITOR
Fr. Biju Mannamcheril

ASSOCIATE EDITOR
Fr. Shaiju Augustine Kattayath

EDITORIAL BOARD
Dr. C.P. Johnson
Mr. George Chirayath
Mr. A.F. Thomas
Mr. Jimmy Antony
Mr. Antony Cyriac
Ms. Jerin Jacob
Mrs. Elizabeth Dimal

MARKETING MANAGERS
Fr. Sebastian Mudakkalil
Mr. Roy Philip

CIRCULATION MANAGER
Fr. Royas Kalaparambil

CONSULTORS
Dr. Rosily Thomas
Mr. Roy Kottaram
Mr. Babu Mathew
Mr. Joseph John

OFFICE SECRETARY
Mr. Joseph Chiramal

DESIGN & LAYOUT
Mr. Josemon Vazhayil

Diocese of Kalyan, Plot No. B/38,
P.B. No. 8434, IIT P.O., Powai,
Mumbai, Maharashtra, India 400076.
Tel. (+91) (022) 2578 5515, 2578 2385
E-mail: kalyanlantern@gmail.com
Website: www.kalyandiocese.com
Matrimonial: www.godsownchoice.com

MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20

ജീവിതം സംസാരിക്കട്ടെ...

നന്മയും, കരുണയും, ഉദാരതയും, സ്നേഹവുമെല്ലാം ധന്യമായ ജീവിതത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളാണ്. എട്ടിലും, പാട്ടിലും മാത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ പുണ്യങ്ങൾ മൂർത്തീഭവിക്കാതിരുന്നാൽ അവ വെറും ശബ്ദമായി- വചനമായി- മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തിനു ജീവൻ കൊടുക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ജീവിതം വഴിയാണ്. വചനം മനുഷ്യനായി തീരുന്ന ജീവിതമാണ് ലോകത്തിനു ഇന്നാവശ്യം. ഇന്ന് ശബ്ദമല്ല ഉടയവനെയാണ് ലോകത്തിനു വേണ്ടത്.

ഗാന്ധിജി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു - നമ്മുടെ വാക്കുകളേക്കാൾ നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മെപ്പറ്റി സംസാരിക്കട്ടെ.

ജീവിതം മുഴുവനായും കാൽവരിയിൽ ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് ലോകത്തെ നേടിയവനാണ് നമ്മുടെ ഗുരുവും കർത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തു. ഇന്നും ആ ദൈവം കുരിശു വഹിക്കുന്നു, ദിവസം തോറും മരിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടായിരം കൊല്ലം മുമ്പ് മരിച്ച ചരിത്രപരനായ ഒരു ദൈവത്തെയല്ല ലോകത്തിനാശ്രയിക്കാനുള്ളത്, ഇന്ന് നമ്മളിൽ കൂടി ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തെ ലോകത്തിനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുക.

ലോകത്തിലേക്കു വന്ന വചനത്തിനു ജീവൻ കൊടുത്ത പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം സാക്ഷ്യപേടകമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഉദാരതയെന്ന പുണ്യം ജീവിതത്തിലുടനീളം പകർത്തിയ അമ്മ നമ്മുടെ അമ്മയായി മാറുന്നു. കാലിതൊഴുത്തു മുതൽ കാൽവരി വരെ മകനോടൊത്തു യാത്ര ചെയ്ത അമ്മയെ നമ്മുക്കും അനുധാവനം ചെയ്യാം.

നമ്മുടെ വാക്കുകളേക്കാൾ നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മെപ്പറ്റി സംസാരിക്കട്ടെ.

Nurturing Generosity as a Way of Life

Joseph Anto
belongs to Mary Matha Church, Sakinaka.

As per the Qessa-ye-Sanjan, which is a sixteenth century poem about the Sanjan kingdom, a group of Zoroastrian priests from Iran landed in Sanjan, or the present day Valsad district in Gujarat, to escape persecution by the Persians. The Sanjan kingdom was ruled by a Rajput king known as the Jaldi Rana. When the chief priest sought permission from the king to settle down in his kingdom, the king sent a cupful of milk indicating how overcrowded his kingdom already was. In response, the chief priest added sugar to the brimming cup, indicating that his

tribe was here to add sweetness to the kingdom. Inspired by this allusion, King Rana allowed the Zoroastrians to settle in his kingdom. One of those Zoroastrians went on to found a huge business empire, which is the current day TATA group. The sugar which was added to the overflowing cup of milk is still visible today in their acts of generosity.

Such is the case of generosity, an art of living which adds sweetness in our stressful lives. Generosity is widely considered as an act of unselfishness and a liberal way of serving others with utmost dignity. Generosity is universally seen as the core value of the multiple religions which exist today.

Biblical Teachings on Generosity and the Practices of Early Christians

The Bible puts a lot of emphasis on generosity. The gospels and epistles contain many references to it. According to James 1:17, God is the root of all generosity. "Every good gift and every perfect gift is from above and cometh down from the Father of lights." This verse implies that generosity begins by considering and reflecting upon the numerous gifts we have received from God.

1 John 3:17 expresses the concept of generosity in practical terms. "If anyone has material possessions and sees his brother in need but has no pity upon him, how can the love of God be in him?" By this verse, the message conveyed to us is that it is our prime responsibility to utilize the blessings given to us by God in a meaningful manner.

The early Christians practised generosity by sharing meals in homes with a generous heart and also strived to lighten the financial hurdles of the needy among them (Acts 2:45-46). The early Christians sold their private possessions and threw the proceeds into the common pool. Most of them gave their belongings joyfully and generously irrespective of their situation. They were determined to help meet the needs of others. Above all, they gave themselves to the Lord.

The Traits of a Generous Person

The most common traits of a generous person are:

- Seeing things from the other's point of view
- Expressing genuine interest in others
- Respecting the dignity of others

The discipline of seeing things from the other's point of view and identifying their needs strengthens personal relationships. Thus it has been rightly said by a wise man that, "If you can help solve others' problems, the world is your oyster." Brains, talent and energy are considered as vital for executing a task. However, to win it, there is a secret rule that walks hand in hand along with the aforesaid skills. The secret is "Do unto others as you would have them do unto you." Hence if we synthesise the multiple aspects, it can be swiftly concluded that generosity plays a vital role in the current environment of cut-throat competition in various fields.

What Does Science Say About Generosity?

Neuropsychological studies have revealed that human nature is very intricate but generally selfish. However, deep roots of generosity are still embedded in human beings. Research and meta-analysis have proved that generosity aids impart a greater meaning towards life, enhances vitality and promotes self-esteem. Also, a direct link has been observed between happiness and generosity. Acts of kindness have been found to reduce stress and anxiety. The part of the brain which is known as the amygdala is widely responsible for eliciting emotional responses. When experiencing stress, anxiety, worry or phobia, it enlarges in size. On the contrary, an individual who has just performed an act of generosity displays an amygdala which is far smaller in size.

Implementing Generosity in Our Lives

Although generosity imparts multiple benefits to us, our selfish human nature makes its practice a humongous one. Some of the measures which can be employed to make it a way of life are:

1. Beginning your day with gratitude:

Start your day by showing gratitude towards God.

2. Study the life of philanthropists:

Identify generous personalities and search for specific traits in them. These would enlighten you about daily practices to be implemented.

3. It is not always about money:

A common misconception associated with generosity is that it's always about finance. Small acts of kindness such as spending time with the needy, showing concern for others, gifting a simple smile to uplift others mood, etc., also qualify as acts of generosity.

4. Start small, build a base and capitalize on it later:

It's always an uphill task to consciously develop a new habit. However small resolute steps taken daily can compound and yield huge dividends.

5. Enrol an 'accountability partner':

Walking alone would not take you far, but having a partner who has the same vision would help take you to your destination. Having a partner in such an act would be a boon in the long run. One will complement the other.

6. Spend time with other generous persons:

Generosity is highly contagious, hence spending time with people who already practise it can assist in developing the necessary traits.

7. Limit the materialistic possessions:

The materialistic lifestyle of the world we live in pushes us in the direction of stress, worry and anxiety. A minimalistic approach would be suitable for limiting the materialistic tendencies and finding solace in the things that are truly required for life.

The COVID-19 pandemic has forced a paradigm shift around us. The permanent scars left behind due to the pandemic will stay for a longer duration of time. However, it has made us realize what truly matters in life. All of a sudden, the materialistic world seems meaningless and it is inner peace which is of utmost importance. Just like Dr Viktor Frankl once said, “Attitude matters the most.” Developing an attitude of sharing would function as a boon in such a scenario. Just like the sugar which added sweetness to the brimming cup, the attitude of generosity can sweeten multiple areas of our lives and promote inner peace.

Tithing:
The Joy of Genuine Giving

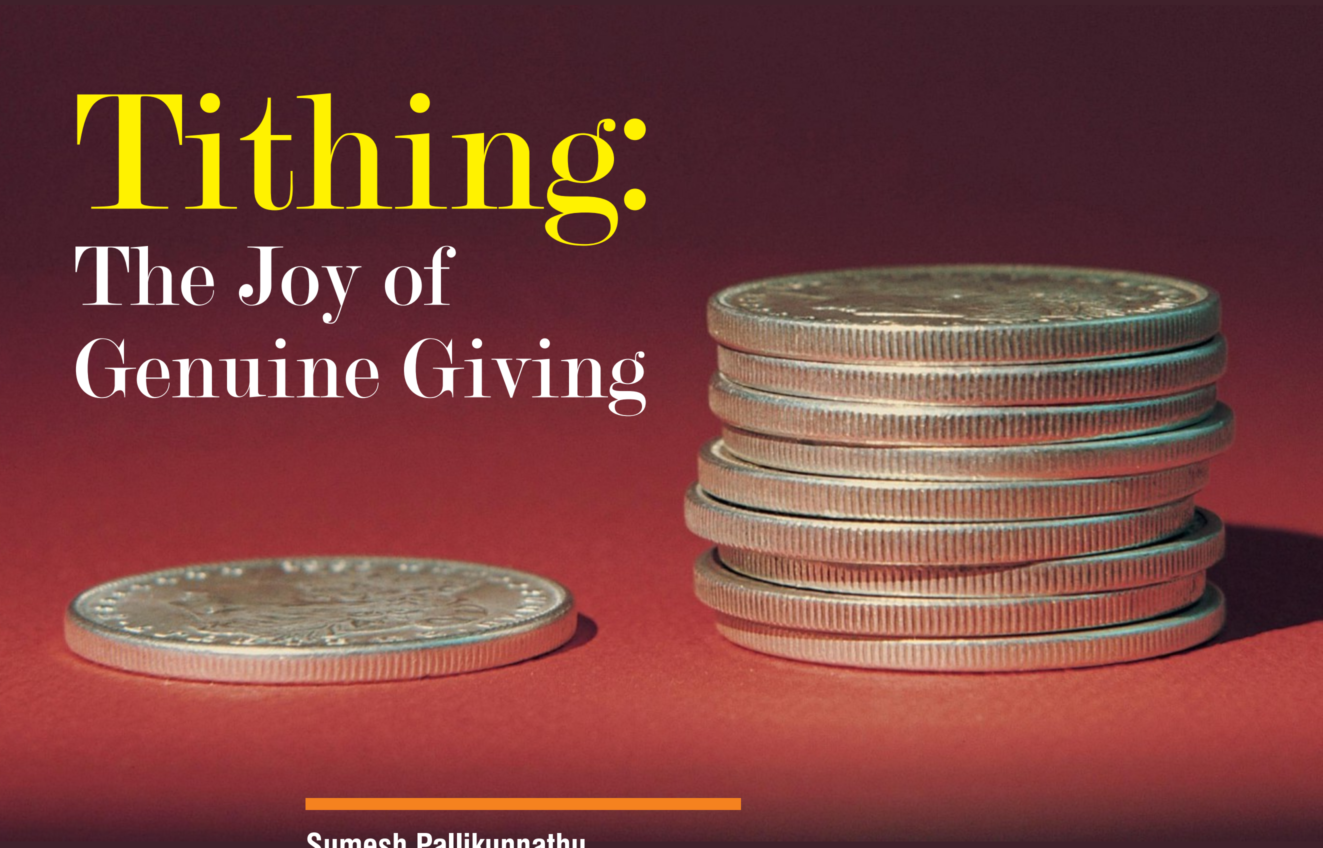

Sumesh Pallikunnathu
belongs to St. Joseph's Church, Airoli

The word "tithe" literally means “a tenth”. Tithing isn't merely giving something to God. It's giving back what was God's, to begin with. All that we have, or hope to have, comes from God. The Bible says that tithing is a reminder that God is the supplier of everything. It teaches us to always put God first in our lives. Our ability to acquire wealth is a gift given to us by God, and we need to be mindful of how we use these resources to fulfil God's work, to further God's kingdom and take care of others.

Many Christians struggle with the issue of tithing and refuse to submit to the biblical exhortations about making offerings to the Lord. Tithing/giving is intended to be a joy and a blessing. The tithe was a requirement of the Law by which the Israelites were to give 10 percent of the crops they grew and the livestock they raised to the temple. (Deuteronomy 12:5-6)

Every Christian should diligently seek God's wisdom in the matter of tithing and/or how much to give (James 1:5). Above all, all tithes and offerings should be given with pure motives and an attitude of worship to God and service to the body of Christ. “Each man should give what

he has decided in his heart to give, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver" (2 Corinthians 9:7).

Tithing and generosity were instilled in me by my ammamma (my paternal grandmother). Memories of my childhood vacations spent with my grandparents at my ancestral home in Thrissur are still fresh. Our home, being just opposite the church, early every morning my Ammamma used to give milk (freshly milked from the cow at home) and freshly laid eggs (from the chicken coop at home) to the church presbytery. Every weekend, she used to give live chicken and fresh vegetables to the church. Out of a child's curiosity, I asked ammamma why we needed to do this. She responded that whatever we have is the Lord's blessing and we need to return a small portion to him as an expression of gratitude. Let's always be courteous like the sole leper (Luke 17: 11-19) who came back to thank him.

I experienced during my 9 years of stay in the UAE, the generous parishioners diligently coming to the church office month-on-month and offering their tithes to build up the Lord's kingdom. Since many years, my family and I have been tithing to our parish/charities/ evangelization ministries. Whatever pocket money or cash gifts my daughters receive, they keep 10% aside to sow in the Lord's vineyard. My elder daughter didn't buy her birthday dress this year and donated that to buy a liturgical item for the parish. Both my daughters, during the lockdown, donated their pocket money towards the Karunya Trust's campaign of 'Give Pads, Gift Hygiene'. A few of my friends maintain separate bank accounts only for tithing purposes.

We too have our share of challenges but we just cling on to Jesus, the provider and recite Philippians 4:19: "And your God will supply every need of yours according to his riches in glory in Christ Jesus". We know well that we are blessed so that we in turn can be a blessing to others. I do agree that we all have financial commitments like EMIs, household expenses, kids' education expenses, insurance premiums, medical expenses etc., to be met, but trust me, just start tithing and experience the unadulterated joy of giving. Luke 6:38 assures: "Give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over."

During tough times, my tithes have even gone down to the level of the Widow's Mite (Mark 12:41-44), but I'm sure that God, who sees the heart, is nonetheless pleased with my offerings and sacrifices. Mother Teresa once said: "We may feel that what we are doing is just a drop in the ocean, but the ocean would be less because of that missing drop." It is said that "Our memories of the ocean will linger on, long after our footprints in the sand are gone" (author unknown).

Claim, recite, meditate and hold on to Malachi 3:10: "Bring the full tithe into the storehouse, so that there may be food in my house, and thus put me to the test, says the Lord of hosts; see if I will not open the windows of heaven for you and pour down for you an overflowing blessing."

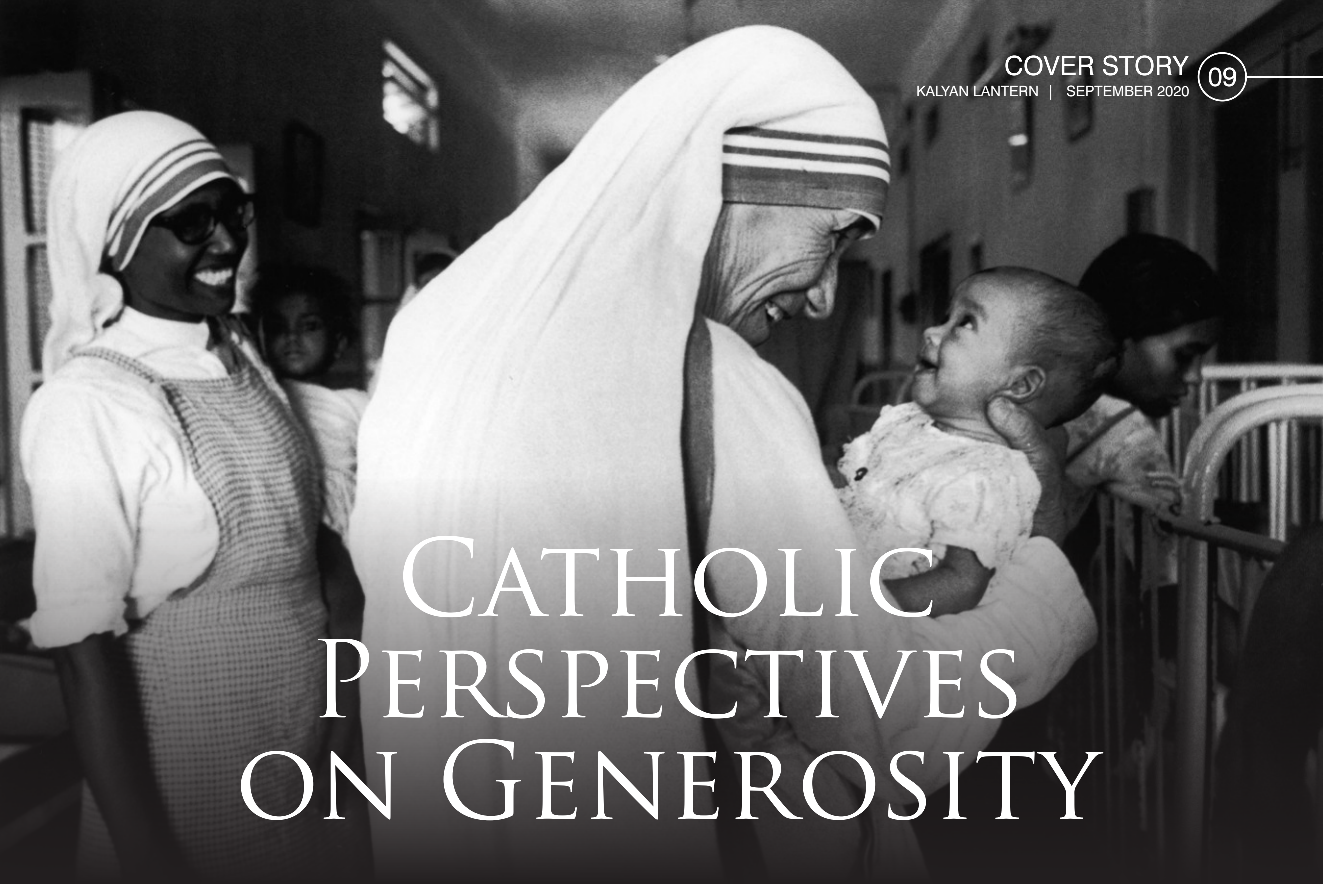

Catholic Perspectives on Generosity

Adv Marykunju Menachery
belongs to St. Alphonsa Forane Shrine, Kalewadi, Pune

Until now, we have been exposed to all the major facets of Christian life such as faith and rituals. But we are now forced to review everything under the weight of Covid-19 and its negative impact on all aspects of human life – religious, cultural, social, educational, scientific etc. The oft-repeated word today is 'online' because of the new situation which has imposed on everyone a much unwanted and unusual experience of isolation and social distancing. We are compelled to conduct our routine activities in a 'contactless' manner. The priest celebrates Holy Mass without the congregation, the teacher teaches without the class, even doctors consult without seeing the patient, sellers transact without meeting the customers, etc. Even the practice of generosity has taken hitherto unknown routes. Counselling the needy, attending to the sick, burying the dead, reaching the essentials to the homes of the isolated – everything is done 'online'.

Jesus's Attitude Towards the Needy

Let us revisit the Gospels, the Old Testament and the history of the early Church regarding one of the fundamental aspects of Christianity, namely catering to our needy neighbour. In St. Luke's gospel, we find a lawyer asking Jesus, 'Teacher, what must I do to inherit eternal life?' Jesus replied, 'Love the Lord your God', to which he also added, 'and your neighbour as yourself' (Lk 10/27). Jesus condensed the Ten Commandments into just two, both of equal value. Further, he explained who one's neighbour is: he is not just the one who stays close to our house, but the one who is in need

wherever he may be. The parable of the Good Samaritan was a clear explanation of this standpoint of Jesus. About His own ministry, He said, '....the Son of Man came not to be served but to serve and give His life for many' (Mt. 20/28). He did this symbolically by washing the feet of the disciples (Jn 13/5) and concretely by dying on the cross for the expiation of the sins of the world.

Generosity in the History of the Church

Throughout the history of the Church, we find an uninterrupted flow of Christian charity towards the needy. Whenever people were under the grip of the plague, the Church was there to assist them. Many Capuchin Friars have died in the past as a result of serving the plague victims. Widows and orphans were given care and support. The aged, the marginalised, the handicapped and all those mentally and physically challenged have been the beneficiaries of Christian love and mercy.

St. Vincent De Paul:

Among those who have become luminaries in the world of Christian benevolence and mercy, St. Vincent De Paul (1581-1660) stands out as one without parallel. At a time when the whole world was busy with selfish pursuits, Vincent, a young French priest, ventured into the field of charity in which he remained till his death. His concern for others was as wide as the sky. Today every parish has a St Vincent De Paul Society through which many poor people are getting help for their various needs.

Mother Teresa:

Another example of Christian concern for the abandoned is St. Teresa of Kolkata, who was simply known as 'Mother' around the world. She started with abandoned men and women found on the streets of Kolkata and babies unwanted by their mothers. From this 'City of Joy', she spread her wings to the entire world. Caste, religion, language, nationality and race were of no concern to her. She embraced everyone, whoever and wherever they may be, who required her intervention. It was she more than anyone in the world who raised the social consciousness of the average person concerning the pathetic situation of thousands everywhere.

Pope Francis, a Man with an Open Heart

Pope Francis who became the Head of the Catholic Church in the year 2013 is the embodiment of concern for the needy in the world, This has endeared him to the leaders

and people of all nations. He comes from a country infested with poverty, terrorism, military oppression and drug trafficking. Even as a Bishop, he had worked in the slums of his Diocese and knew first hand what poverty means. Ever since he became Pope, he has insisted on simplicity in life and focussed on ameliorating the pathetic situation of the poor and refugees all over the world. In the last week of July 2013, he visited Brazil, where he exhorted the bishops and priests not to be holed up in their premises, but instead go out into the slums where people are waiting for the Word of

God. He told the people if only we could show a little more warmth, we could reduce the cold and build a more just society. Pope Francis even declared a Year of Mercy from 8th December 2015 to 20th November 2016 so that the Christian community may open their hearts to the harsh realities of their fellowmen. The indifference of the rich to the cries of the poor needs to end. The wounds of the voiceless are innumerable and he called us during that Jubilee Year to heal those wounds with diligence and care.

Covid-19 and the Church's Response

As in past crises, so also today when the whole world is reeling under the Covid-19 pandemic, the Church is pooling all her resources to meet the unprecedented situation which shows no sign of abating. The Church in India surrendered to the Government all her major institutions and hospitals to cater to those in quarantine and to treat all those infected by the virus. In many places, the concerned managements met all the expenses to prepare these institutions to receive patients, besides contributing substantially to the Government coffers for making elaborate arrangements for treating the infected persons as well as preventing the spread of the disease. Pope Francis appeared on Italian television on the day prior to Palm Sunday in April 2020 and appealed to the Christian community to care for the sick and console the isolated. He said that 'even if we are isolated we should help others with broad love'. He said that he is with everyone in this pathetic situation. Thus the entire Christian community is at the service of those affected by this deadly disease with all her human and institutional resources and keeps praying incessantly for the amelioration of the situation. The generosity of the Christians knows no bounds and keeps flowing in every direction.

പരിശുദ്ധ അമ്മയും ഉദാരതയെന്ന പുണ്യവും

Davis Edathiruthikaran
belongs to St. Thomas Catholic Church,
Mira Road East

പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ ഉദാരത എന്ന പുണ്യത്തെപറ്റി ഉപന്യാസം എഴുതുന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. പരിശുദ്ധ അമ്മയെ പറ്റി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 6 പ്രാവശ്യം എടുത്ത് കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 6 കാര്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഉപന്യാസം എഴുതുന്നത്.

പരിശുദ്ധ അമ്മയെ ആദ്യമായി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം കാണുന്നത് ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ പരിശുദ്ധ അമ്മയ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സമയത്താണ്. ‘‘ദൈവദൂതൻ അവളുടെ അടുത്ത് വന്ന് പറഞ്ഞു, ‘‘ദൈവകൃപ നിറഞ്ഞവളെ സ്വസ്തി! കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെ!’’ ഈ വചനം കേട്ടു അവൾ അസ്വസ്ഥയായി എന്താണ് ഈ അഭിവാദനത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്ന് അവൾ ചിന്തിച്ചു. ദൂതൻ അവളോട് പറഞ്ഞു, ‘‘മറിയമേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. ദൈവസന്നിധിയിൽ നീ കൃപ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. നീ ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. നീ അവന് യേശു എന്ന് പേരിടണം. അവൻ വലിയവനായിരിക്കും. അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും; അവന്റെ പിതാവായ ദാവിദിന്റെ സിംഹാസനം ദൈവമായ കർത്താവ് അവന് കൊടുക്കും. യാക്കോബിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ മേൽ അവൻ എന്നേക്കും ഭരണം നടത്തും അവന്റെ രാജ്യത്തിന് അവസാനം ഉണ്ടാക്കുകയില്ല’’. (ലൂക്കാ. 1:28-35) മറിയം ദൂതനോട് പറഞ്ഞു, ഇതെങ്ങനെ സംഭവിക്കും, ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയുന്നില്ലല്ലോ! (ലൂക്കാ. 1:34-35). ദൂതൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘‘പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും. അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ ആവസിക്കും. ആകയാൽ ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിശു പരിശുദ്ധൻ, ദൈവപുത്രൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. ഇതാ നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരി വൃദ്ധയായ എലിസബത്ത് ഒരു പുത്രനെ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. വന്ധ്യയെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന അവൾക്ക് ഇത് 6-ാം മാസമാണ്. ദൈവത്തിന് ഒന്നും അസാദ്ധ്യമല്ല’’. (ലൂക്കാ. 1:35-36) മറിയം

അനുസരണയുള്ള മകൻ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ച് കൊടുത്തു. അമ്മക്ക് മറ്റുള്ള വരുടെ ദു:ഖവും അപമാനവും സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഉടൻ മകനോട് പറയുന്നു. മകൻ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

പറഞ്ഞു. ''ഇതാ കർത്താവിന്റെ ദാസി, നിന്റെ വാക്ക് എന്നിൽ നിറവേറട്ടെ'' (ലൂക്കാ. 1:37). അപ്പോൾ ദൂതൻ അവളുടെ മുമ്പിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞു. ഉടൻ തന്നെ മറിയം 150 കി. മീ. അകലെയുള്ള എൻകരിയൽ എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ദൂതൻ അറിയിച്ച സന്ദേശത്തിൽ ഉടനെ മറിയം ഉത്തരം കൊടുത്തു. ''ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ ദാസി, നിന്റെ വാക്ക് എന്നിൽ നിറവേറട്ടെ''. ഇതു പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ അനുസരണത്തിന്റെയും ദൈവഭക്തിയുടേയും ഉദാഹരണമാണ് ദൈവഹിതത്തിന് പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ച ഉദാരത.

150 കീ. മി. കാൽനടയായി നടന്നാണ് അമ്മ സഖറിയായുടെ എലിസബത്തിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തുന്നത് ശരിക്കും പറയുകയാണെങ്കിൽ എലിസബത്തിന്റെ മകളുടെ പ്രായമേ പരിശുദ്ധ അമ്മയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറിയം അവരുടെ വീട്ടിലെത്തി എലിസബത്തിനെ അഭിവാദനം ചെയ്തു. മറിയത്തിന്റെ അഭിവാദനം കേട്ടപ്പോൾ എലിസബത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ ശിശു കുതിച്ചുചാടി. എലിസബത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവളായി. അവൾ ഉദ്ഘോഷിച്ചു. ''നീ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗ്രഹീതയാണ്. നിന്റെ ഉദരഫലവും അനുഗ്രഹീതം. എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ എന്റെ അടുത്ത് വരുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് എവിടെ നിന്ന്, ഇതാ നിന്റെ അഭിവാദനസ്വരം എന്റെ ചെവികളിൽ പതിച്ചപ്പോൾ ശിശു എന്റെ ഉദരത്തിൽ കുതിച്ചു ചാടി. കർത്താവ് അരുളി ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ നിറവേറുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവതി. (ലൂക്കാ. 1:42-45) പരിശുദ്ധ മറിയം അവിടെ മൂന്ന് മാസം താമസിച്ചു. എലിസബത്തിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അമ്മക്ക് ശുശ്രൂഷ, സേവനം ചെയ്യുവാൻ വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അമ്മ വളരെ നിഷ്കളങ്കയായിരുന്നു. എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുവാനും ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

ജോസഫ് ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിലും വംശത്തിലും പെട്ടവനായിരുന്നതിനാൽ പേരെഴുതിക്കാനായി കാനായിലെ ഗലീലിയിലെ പട്ടണമായ നസ്രത്തിൽ നിന്ന് യൂദായിൽ ദാവീദിന്റെ പട്ടണമായ ബത്‌ലഹേമിലേക്ക് ഗർഭിണിയായ ഭാര്യ മറിയത്തോടുകൂടെ പോയി. അവിടെയായിരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് പ്രസവസമയമടുത്തു. അവൾ തന്റെ കടിഞ്ഞൂൺ പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. അവനെ പിള്ളകച്ചകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ്പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി. കാരണം, സത്രത്തിൽ അവർക്ക് സ്ഥലം ലഭിച്ചില്ല. (ലൂക്കാ. 2:4-7) എത്ര താഴ്മയുടെ ചിത്രമാണ് ലോകരക്ഷകനായ ദൈവപുത്രന് ജന്മം നൽകുവാൻ കിട്ടിയ സ്ഥലം ഒരു പുൽകൂട്. ഒരു അസ്വസ്ഥതയുമില്ല. ഒരെതിർപ്പുകളുമില്ല. സന്തോഷത്തോടെ ജന്മം നൽകി. ആദ്യമായി അവരെ സ്തുതിക്കുവാനായി വന്നത് ആട്ടിടയന്മാരായിരുന്നു. ദൈവം ആദ്യമായി അറിയിച്ചതും ആട്ടിടയന്മാരെയായിരുന്നു. പരിഛേദനത്തിനായി എട്ടാം ദിവസം ജറുസലേം ദേവാലയത്തിൽ പോയപ്പോൾ അവിടെ ശിമയോനും അന്ന എന്നൊരു പ്രവാചികയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ യേശുവിനെയും അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തിനോട് പറഞ്ഞു. ഇവൻ ഇസ്രായേലിൽ പലരുടെ വീഴ്ചക്കും ഉയർച്ചക്കും കാരണമാകും. ഇവൻ വിവാദ വിഷയമായ അടയാളമായിരിക്കും. അങ്ങനെ അനേകരുടെ ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ വെളിപ്പെടും. നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു വാൾ തുളച്ചു

കയറുകയും ചെയ്യും എന്ന് ശിമയോൻ പ്രവചിച്ചു. ലൂക്കാ. 2:24-35 മറിയം എല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

യേശുവിന് പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ പതിവനുസരിച്ച് അവർ തിരുനാളിന് പോയി. തിരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് അവർ മടങ്ങി പോന്നു. എന്നാൽ ബാലനായ യേശു ജറുസലേമിൽ തങ്ങി. മാതാപിതാക്കൾ ഇതറിഞ്ഞില്ല. അവൻ യാത്രസംഘത്തിന്റെ കൂടെ കാണുമെന്ന് വിചാരിച്ചു. അവർ ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പിന്നിട്ടു. ബന്ധുക്കളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ അന്വേഷിച്ചിട്ടും കാണായ്കയാൽ യേശുവിനെ തിരക്കി അവർ ജറുസലേമിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവർ അവനെ ദേവാലയത്തിൽ കണ്ടെത്തി. അവൻ ഉപാധ്യയന്മാരുടെ ഇടയിലിരുന്ന് അവർ പറയുന്നത് കേൾക്കുകയും അവരോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. കേട്ടവരെല്ലാം അവന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയിലും മറുപടിയിലും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ വിസ്മയിച്ചു. അവന്റെ അമ്മ അവനോട് പറഞ്ഞു. മകനേ നീ ഞങ്ങളോട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്ത് നിന്റെ പിതാവും ഞാനും ഉത്കണ്ഠയോടെ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ അവരോട് ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എന്നെ അന്വേഷിച്ചത്. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലേ? അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് എന്താണെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. (ലൂക്കാ. 2:41-50). മകനെപറ്റി ഒരു മാതാവിന്റെ ഉത്കണ്ഠത ഇവിടെ നമുക്ക് കാണാം. പരിശുദ്ധ അമ്മയ്ക്ക് മകനെ കാണാതായപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഉത്കണ്ഠത ഇവിടെ കൃത്യമായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാനായിലെ വിവാഹവിരുന്നിൽ യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും അമ്മയേയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. കല്യാണവിരുന്നിൽ വീഞ്ഞു തീർന്നുപോയി. കല്യാണവിരുന്നിൽ വീഞ്ഞുതീർന്നു പോകുക എന്നുവെച്ചാൽ ആ കുടുംബത്തിന് വളരെ അപമാനകരമാണ് എന്നുള്ള ആചാരമനുസരിച്ച് വീഞ്ഞ് തീരുവാൻ പാടില്ല. അപ്പോൾ യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോട് പറഞ്ഞു, “അവർക്ക് വീഞ്ഞില്ല”. യേശു അവളോട് പറഞ്ഞു, സ്ത്രീയേ എനിക്കും നിനക്കും എന്ത്? എന്റെ സമയം ഇനിയും ആയിട്ടില്ല. അവന്റെ അമ്മ പരിചാരകരോട് പറഞ്ഞു, അവൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു ചെയ്യുവിൻ. യഹൂദരുടെ ശുദ്ധീകരണകർമ്മത്തിനുള്ള വെള്ളം നിറക്കുന്ന കൽഭരണികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു ഓരോന്നിലും രണ്ടോ മൂന്നോ അളവ് കൊള്ളുമായിരുന്നു. ഭരണികളിൽ വെള്ളം നിറക്കുവിൻ എന്ന് യേശു അവരോട് കല്പിച്ചു. അവർ അവയെല്ലാം വക്കോളം നിറച്ചു. ഇനി പകർന്നു കലവറക്കാരന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടു ചെല്ലുവിൻ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 2:2-9) ആ വെള്ളം വീഞ്ഞായി മാറി. യേശു പ്രവർത്തിച്ച ആദ്യത്തെ അത്ഭുതമാണിത്. അനുസരണയുള്ള മകൻ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ച് കൊടുത്തു. അമ്മക്ക് മറ്റുള്ളവരുടെ ദു:ഖവും അപമാനവും സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഉടൻ മകനോട് പറയുന്നു. മകൻ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ കുരിശിന്റെ അരികെ അവന്റെ അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും കയാപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ മറിയവും മഗ്ദലനമറിയവും നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യേശു തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യനും അടുത്ത് നില്ക്കുന്നത് കണ്ടു. അമ്മയോട് പറഞ്ഞു, സ്ത്രീയേ ഇതാ നിന്റെ മകൻ. അനന്തരം അവൻ ആ ശിഷ്യനോട് പറഞ്ഞു, ഇതാ നിന്റെ അമ്മ, അപ്പോൾ മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. (യോഹ. 19:25-27).

യേശു തന്റെ ശിഷ്യനു മാത്രമല്ല ഈ ലോകത്തിന് മുഴുവൻ തന്റെ അമ്മയെ അമ്മയായി നല്കി. അതുപോലെ ശിഷ്യൻ അമ്മയായി സ്വീകരിച്ചതുപോലെ നമുക്ക് അമ്മയായി പരിശുദ്ധ അമ്മയെ സ്വീകരിക്കാം. അമ്മക്ക് നമ്മെ കുരിശിൽ കിടന്ന മകനായി മക്കളായി നൽകി. ഒരു പ്രത്യേക സ്നേഹം കാണിച്ചു. നമുക്ക് നമ്മുടെ അമ്മയുടെ ആയുധമായ ജപമാല കയ്യിലേന്തി അമ്മയോടൊത്തു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ജപമാലയുടെ ശക്തി വളരെയേറെയാണ്. ജപമാല കയിലേന്തി ജപമാല ചൊല്ലുമ്പോൾ പരിശുദ്ധ അമ്മ നമുക്ക്വേണ്ടി തന്റെ തിരുകുമാരനോട് പ്രാർത്ഥിക്കും. യേശു നമ്മുടെ ആവശ്യം എന്തായാലും നേടി തരും. ഇതിൽ ഒരു ആശ്ചര്യവുമില്ല. ആ അമ്മ നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു അത്ഭുതത്തെ പറ്റി എഴുതികൊണ്ട് ഞാനെന്റെ ഉപന്യാസം നിറുത്തട്ടെ. സുനാമി വന്നിരുന്ന സമയത്ത് വെളാങ്കണ്ണിപള്ളിയിൽ മലയാളം കുർബ്ബാന നടക്കുകയായിരരുന്നു. പള്ളിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഒരു തുള്ളി വെള്ളം വന്നില്ല. ആരും മരിച്ചില്ല. പള്ളിയുടെ പുറത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നവർക്ക് എന്ത് പറ്റിയെന്ന് പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ആരെയും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നുവരെ കണ്ടു കിട്ടിയിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ അമ്മ എപ്പോഴും നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കും. നമുക്ക് നമ്മുടെ ആയുധമേന്തി ജപമാല ചൊല്ലാം. ദൈവത്തിന് സ്തുതി. പരിശുദ്ധ അമ്മേ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അങ്ങേ തിരുകുമാരനോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

ഉദാരത
ക്രിസ്തീയ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ

Jessymol Saji
belongs to Carmel Parish,
Wadgaonsheri, Pune

"ലൗകീക സമ്പത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കെ ഒരുവൻ തന്റെ സഹോദരനെ സഹായമർഹിക്കുന്നവനായി കണ്ടി ട്ടും അവനെതിരെ ഹൃദയം അടക്കുന്നെങ്കിൽ അവ നിൽ ദൈവസ്നേഹം എങ്ങിനെ കുടികൊള്ളും, കുഞ്ഞുമക്കളെ വാക്കിലും സംസാരത്തിലുമല്ല നാം സ്നേഹിക്കേണ്ടത്, പ്രവർത്തിയിലും സത്യത്തിലുമാണ്." (1യോഹന്നാൻ 3:17-18)

ദൈവവചനമാണ് തിരുസഭയുടെ അസ്ഥിത്വത്തിന്റെ ആധാരം. പത്രോസ് എന്ന പാറമേൽ സഭയെ സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തു, സഭാമക്കൾ പിന്തുടരേണ്ടതും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുമായ മൂല്യങ്ങളും കല്പനകളും തിരുവചനത്തിൽക്കൂടി ആണ് നൽകുന്നത്. ക്രിസ്തീയ കാഴ്ചപ്പാട് കിസ്തുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. തിരുവചനം ഉദാരതയെ പല വിധത്തിൽ പല അർത്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഉദാരത സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്, അത് കൊടുക്കലാണ്, പങ്കുവെയ്ക്കലാണ്. സ്നേഹത്തിൽ നിന്നാണ് കരുണ, ദയ, ക്ഷമ, ഉദാരത തുടങ്ങിയ പുണ്യങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത്.

മത്തായി 10:8 ൽ പറയുന്നു, ദാനമായി നിങ്ങൾക്കു കിട്ടി, ദാനമായിത്തന്നെ കൊടുക്കുവിൻ. നമ്മുടെ സമ്പത്തു മാത്രമല്ല, കഴിവ്, അറിവ്, സമയം ഇതെ ല്ലാം മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെയ്ക്കണം. നാം ഉദാര മനസ്കർ ആകുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരു സുവിശേഷമായി മാറുന്നു. നാം ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുന്നവർ ആയിത്തീരുന്നു. ഉദാരതയുടെ മകുടോദാഹരണങ്ങളാണ് പിതാവായ ദൈവം അവിടുന്ന് തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. പാപം മൂലം മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നപ്പോൾ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു, അവിടുത്തെ ജീവൻ നമുക്കായി ബലി നൽകി. ഇതിലും വലിയ ഉദാരത (സ്നേഹം) ഉണ്ടോ? ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിൽ നാമും ഈശോയെ പിന്തുടരണം. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം എവിടെയു ണ്ടോ അവിടെ ഉദാരതയെന്ന പുണ്യവും ഉണ്ട്. സന്തോഷപൂർവ്വം നൽകുന്നവനെയാണ് ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നത്.

ഉദാരതയും സഭയും

നന്മ ചെയ്യാത്ത ദിവസം നിന്റെ ആയുസ്സിൽ എണ്ണ പ്പെടുകയില്ല എന്ന് വി. ചാവറപിതാവ് പറയുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ, സമൂഹത്തിന്റെ, കാലഘട്ടത്തി ന്റെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ഉദാരത. സഭ എക്കാലവും ഇതിൽ മുൻപന്തിയി ലാണ്. പള്ളിയോടൊപ്പം പള്ളിക്കൂടങ്ങളും വേണമെന്ന നിഷ്കർഷ, പല പാവപ്പെട്ടവർക്കും പഠിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കി. അതുപോലെ ദൈവതിരുമുമ്പിൽ പാവപ്പെട്ടവരും പണക്കാരനും ഒരുപോലെയാണ് എന്ന മൂല്യം കൂടി പഠിപ്പിച്ചു.

സ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, ആശുപത്രികൾ, അനാഥാലയങ്ങൾ, ആതുരസേവനത്തിനുള്ള വൃദ്ധാശ്രമങ്ങൾ, കൗൺസലിങ്ങ് കേന്ദ്രങ്ങൾ മുതലായവ സഭയുടെ കീഴിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ

വഴി പല തലങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾക്ക് സേവനം ലഭിക്കുന്നു. Abortionനെ എതിർക്കുന്ന സഭ ജീവന്റെ മൂല്യം ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു. അഗതികളെയും പാവപ്പെട്ടവരേയും സഹായിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ഓരോ സംരംഭവും പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇത് കൂടാതെ വ്യക്തിപരമായും, ഇടവകതലത്തിലും, രൂപതതലത്തിലും വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടേതായ സംഭാവനകൾ നൽകുന്നുണ്ട്.

വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിലൊന്നായ സുവിശേഷഭാഗ്യങ്ങളിൽ കൂടി കണ്ണോടിച്ചാൽ, ഉദാരത ആവശ്യമുള്ള തലങ്ങൾ ഈശോ തന്നെ ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നുണ്ട്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുവർക്ക് അത് ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നത് ആത്മീയതലത്തിലുള്ള ഉദാരതയാണ്. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും, ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് വേദനിക്കുന്നവരുടെ കണ്ണീരൊപ്പുന്ന ഈശോ കരയുന്നവർക്ക് താങ്ങായി, തണലായി നിന്ന് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. നീതിക്കുവേണ്ടി വിശക്കുകയും, ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് അർഹിക്കുന്ന സമ്പത്തോ, സ്ഥാനങ്ങളോ, നീതിയോ നാം തട്ടിയെടുക്കരുത് എന്ന് മാത്രമല്ല, അർഹിക്കുന്നവർക്ക് അത് നൽകണമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കരുണയും ഹൃദയശുദ്ധിയും ഉള്ള മനസ്സുകൾ നന്മ നിറഞ്ഞതാണ്, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഉദാരതയോടെ ആയിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച്, സഭ ഇക്കാലത്ത് ഉദാരമനസ്കതയോടെ പാവപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി വളരെയധികം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. പാവപ്പെട്ട കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹത്തിന് സഹായിക്കുന്നു. ഭിന്നശേഷിയുള്ളവരേയും, വയോധികരേയും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു, ആതുരസേവനം നടത്തുന്നു. കൽക്കത്തയിലെ വി. മദർ തെരേസായും ഫാദർ ഡാമിയനും ഒക്കെ നമുക്ക് മാതൃകയാണ്. വി. ജോൺ മരിയ വിയാനിയും ഒരു പ്രചോദനമാകേണ്ടതുണ്ട്. കുമ്പസാരത്തിലൂടെ അനേകം ആത്മാക്കളെ അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിച്ചു.

ഉദാരതയെന്ന പുണ്യവും ജീവിതശൈലിയും

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം 1803–ാം ഖണ്ഡികയിൽ പറയുന്നു "സത്യവും വന്ദ്യവും നീതിയുക്തവും, പരിശുദ്ധവും സ്നേഹാർഹവും സ്തുത്യർഹവും ഉത്തമവും പ്രശംസായോഗ്യവുമായ എല്ലാം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുവിൻ. നന്മ ചെയ്യുന്നത് ശീലമാക്കിയ സുസ്ഥിരമായ മനോഭാവമാണ് സുകൃതം". നമ്മുടെ താല്പര്യങ്ങൾ ത്യജിച്ച് ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന പുണ്യമാണ് ഉദാരത. ദൈവം നമ്മോട് കാണിക്കുന്ന ഉദാരത മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ആണ് ചെയ്യുന്നത്.

പുണ്യത്തിൽ വളരുവാൻ ചെറുപ്രായം മുതൽ സഭ നമ്മെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സഭ അനുശാസിക്കുന്ന 14 കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ശീലിച്ചാൽ ഓരോരുത്തരും ഉദാരമനസ്കരായിത്തീരും. വിശക്കുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതും, ദാഹിക്കുന്നവർക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നതും, വസ്ത്രമില്ലാത്തവർ, വീടില്ലാത്തവർ, രോഗികൾ, തടവുകാർ, അവശർ ഇവരെയൊക്കെ സഹായിക്കുമ്പോൾ ഉദാത്ത ഒരു ജീവിതശൈലിയായി മാറും. ആധ്യാത്മികപുണ്യങ്ങളായ മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിവ് പകർന്നു കൊടുക്കുക, അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക, ക്ഷമിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, തുടങ്ങിയവയും ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ആത്മീയപുണ്യപ്രവൃത്തികളാണ്. ഉദാരതയെന്നുള്ളത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളിലൊന്നാണ്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും തിരക്കിട്ട ജീവിതത്തിനിടയിൽ സമൂഹത്തിലേക്കിറങ്ങി ചെന്ന്

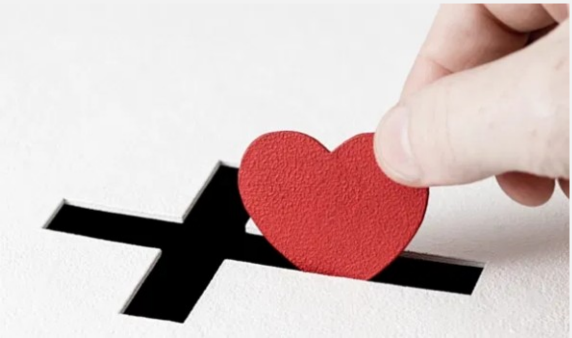

പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വളരെ വിരളമാണ്. എന്നാൽ വ്യക്തിജീവിതത്തിലും കുടുംബത്തിലും അത് പ്രാർത്തികമാക്കാൻ സാധിക്കും. കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊത്ത് ആയിരിക്കുവാൻ സമയം കണ്ടെത്തുമ്പോൾ, അവരോടൊപ്പവും അവർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം പുണ്യത്തിൽ വളരുന്നു. എപ്പോഴും അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അത് ജീവിതശൈലിയായി മാറുന്നു. വാക്കിനേക്കാളുപരി പ്രവൃത്തിമൂലമാണ് നമുക്ക് മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. നല്ല സമരിയാക്കാരന്റെ ഉപമയിൽ (Luke 10 : 25-37) സമരിയാക്കാരൻ അയാളുടെ പണവും സമയവും ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവനുവേണ്ടി ചെലവഴിച്ചു. അപരന്റെ ആവശ്യമറിഞ്ഞ് സഹായിച്ചപ്പോൾ അത് ഉദാരതയായി. ഓരോ ദിവസവും ആത്മശോധന ചെയ്ത്, വേണ്ടത്ര തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി, ദൈവവചനം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കണം. നന്മ ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു തുറന്ന മനസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ദൈവം നമ്മിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വർഷങ്ങൾക്കു

ശേഷം കണ്ടുമുട്ടിയ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത്, ഒരു ദിവസം പോലും മുടങ്ങാതെ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അതെന്നെ അതിശയിപ്പിക്കുകയും ഈറനണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. നിസ്സാരമായ നന്മ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ദൈവം എത്രമാത്രം പ്രതിഫലം തരുന്നു!!!

ഉദാരമനസ്കതയും കോവിഡ് മഹാമാരിയും

വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ (16:19-31) ഈശോ ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമ പറയുന്നുണ്ട്. അയാൾ സുഖജീവിതത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ കിടന്നിരുന്ന ലാസറിനെ അവഗണിച്ചു. ലാസറിന്റെ ഇല്ലായ്മയോ, ദുരിതമോ, അസുഖമോ ഒന്നും അയാളെ അലട്ടിയിരുന്നില്ല. മരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലാസർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിയതിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെടുന്ന ധനവാനോട് അബ്രാഹം പറയുന്നു, ലാസർ ഭൂമിയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ആനന്ദിക്കുന്നു എന്ന്. അന്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കണം എന്നതിനൊപ്പം, വചനമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക എന്ന താക്കീതും (മോശയും പ്രവാചകൻമാരും പറയുന്നത് കേൾക്കുക) ഈ ഉപമയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

രോഗികൾ, ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, സാമ്പത്തികമായി ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ, മാനസികവും ശാരീരികവും, ആത്മീയവുമായി വേദനയനുഭവിക്കുന്നവർ അങ്ങനെ വളരെപ്പേരെ ഈ കോവിഡ് കാലഘട്ടത്തിൽ നമുക്ക് ചുറ്റും കാണാൻ സാധിക്കും. നമ്മെക്കൊണ്ട് ആവുന്ന വിധത്തിൽ അവരെ സഹായിക്കാൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണ്. വിധവയുടെ കൊച്ചു കാശ് പോലെ നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ദൈവം കാണുന്നു. സാമൂഹിക, അകലം പാലിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരെ നാം സഹായിക്കണം. നമ്മുടെ ഉദാരത ഏത് വിധത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു, "ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം തീരുമാനമനുസരിച്ചു വേണം പ്രവർത്തിക്കാൻ. വൈമനസ്യത്തോടെയോ നിർബന്ധത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങിയോ ആകരുത്. സന്തോഷപൂർവ്വം നൽകുന്നവനെയാണ് ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നത്". (2 കൊറി. 9:7)

യുവതലമുറയ്ക്ക് ഉദാരമനസ്കത പകർന്നു നൽകേണ്ടതിന്റെ പ്രസക്തിയും ആവശ്യകതയും

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം 1810-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പറയുന്നു, "വിദ്യാഭ്യാസം ബോധപൂർവ്വകമായ പ്രവൃത്തികൾ, ആവർത്തിച്ചുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിലൂടെ എപ്പോഴും പുതുക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥിരോത്സാഹം എന്നിവയിലൂടെ നേടുന്ന മാനുഷിക സുകൃതങ്ങൾ ദൈവകൃപയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താൽ അവ സ്വഭാവത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും നമ്മുടെ പരിശീലനത്തിൽ എളുപ്പമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു". കുഞ്ഞുങ്ങളെ എങ്ങനെ മൂല്യബോധമുള്ളവരായി രൂപപ്പെടുത്താമെന്നാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. ദൈവം കല്പനകൾ നൽകിയത്, അവിടുത്തെ ഹിതമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാകാൻ വേണ്ടിയാണ്. ദൈവമഹത്വത്തിനായി, അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി അത് തലമുറകൾക്ക് പകർന്നു നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സ്വാർത്ഥതയും അഹങ്കാരവും വളർന്നുവരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യുവജനങ്ങളോട് ഉദാരതയെപറ്റി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദിമ ക്രൈസ്തവസമൂഹം എല്ലാം പങ്കുവച്ചപ്പോഴാണ് സഭ വളർന്നത്. നമ്മുടെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവും പങ്കുവയ്ക്കലും മക്കൾക്ക് മാതൃകയാകണം. നോമ്പുകാലത്ത് ഇഷ്ടങ്ങൾ മാറ്റിവച്ച് അതിന്റെ തുക പാവപ്പെട്ടവർക്ക് നൽകുക, ഞായറാഴ്ചകളിൽ നേർച്ചയിടുക, അഗതികളോടും, അനാഥരോടും അനുകമ്പ കാണിക്കുക തുടങ്ങിയ ശീലങ്ങൾ ചെറുപ്പത്തിൽ ശീലിപ്പിച്ചാൽ, സുകൃതങ്ങൾ നിറഞ്ഞ തലമുറ വളർന്നു വരും, ദൈവസ്നേഹവും പരസ്നേഹവും ഉള്ളവരായിത്തീരും.

പരിശുദ്ധ അമ്മയും ഉദാരതയെന്ന പുണ്യവും

രക്ഷാകരദൗത്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായ പരി. അമ്മയേക്കാൾ ഉദാരതയെന്ന പുണ്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണം വേറെയില്ല. ഈശോയുടെ ജനനത്തെപ്പറ്റി ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ അറിയിച്ചത് എളിമയോടെ സ്വീകരിച്ചിട്ട് സ്വന്തം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ കാര്യമായെടുക്കാതെ മൂന്ന് മാസക്കാലം എലിസബത്ത് പുണ്യവതിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. തന്റെ ഓമനപുത്രന്റെ പീഡാസഹനത്തിന് സാക്ഷിയാകേണ്ടി വന്ന അമ്മ. മക്കളായ നമുക്കുവേണ്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തോട് മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുകയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൊരിയുകയും ചെയ്യുന്ന അമ്മ. തന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരുന്ന ആരെയും തള്ളിക്കളയാതെ ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അമ്മ. മാതാവിനേപ്പോലെ നന്മനിറഞ്ഞ ജീവിതങ്ങൾ ആകാനും അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അ
നുഗ്രഹമാകുവാനും ശ്രമിക്കാം.

ചുരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതമായി, വചനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി, ദൈവസ്നേഹത്തിലും, പരസ്നേഹത്തിലും വളരുവാൻ, ഉദാരത എന്ന മഹത്തായ പുണ്യം ഒരു ജീവിതശൈലിയായി മാറുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഉദാരമതികളായ, ലോകത്തിലെ, ഏറ്റവും വലിയ ജനവിഭാഗം ക്രിസ്ത്യാനികളായത്. അന്ത്യഅത്താഴസമയത്ത് ക്രിസ്തുനാഥൻ നൽകിയ സേവനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും, ശുശ്രൂഷയുടേയും പാത നമുക്ക് പിന്തുടരാം.

A REFLECTION ON GIVING

Lijya Pullan
belongs to Sacred Heart Church, Ambernath

Proverbs 22: 9 "*those who are generous are blessed, for they share their bread with the poor".*

The first question that strikes our mind when we think about charity is "Should we give everything that belongs to us or should we foresee the needs and comfort of ourselves and our loved ones before giving. The answer to the question is not simple, as the answer is not worldly but it could be only understood and accepted by experiencing the love and generosity of God.

What is Generosity According to the Holy Bible?

Generosity, for us Christians is one of the fruits of the Holy Spirit. It can be practised and made an integral part of our lives only when we truly believe that all we own is given to us for a purpose. Our faith is based on the very fact that whatever we have received is the precious gift of God and all of it has to be used in the service of the Heavenly Kingdom. For we can never separate the generosity of God towards us from our responsibility to share his gifts with others.

What is the Significance of Generosity?

Many times we have read in the Bible that those who are blessed with prosperity are given the opportunity by Jesus to give away their wealth and follow Christ. But because of greed, they are unable to cherish the spiritual joy of giving. For many, their prosperity becomes a barrier to enter heaven, just as Jesus mentions in Matthew 19:24 "*It is easier for a camel to go through the eye of a needle than for one who is rich to enter the kingdom of God."*

According to Proverbs 19:17 "*whoever is kind to the poor lends to the Lord, and will be repaid in full"*. Imagine being

repaid by God. He is the same God who gave his only son to the world. So how much more we will receive when God is in our debt.

What Will Be the Reward for the Generous?

The smallest act of generosity will never go unnoticed by Jesus just like He couldn't overlook the two copper coins offered by the widow in the temple treasury. Jesus saw something in that poor woman's action which the casual observer never would. Of all the contributors to the treasury that day, Jesus found the widow worthy of adulation because the jingles of her mite were the only ones which were heard in Heaven. Here was a woman who was actually in need of charity, yet was willing to sacrifice her all. She exhibited profound trust in God and had no fear of the consequences.

In the same vein, Jesus has promised that *" whoever gives even a cup of cold water to one of these little ones in the name of a disciple - truly I tell you, none of these will lose their reward (Mathew 10:42)".*

How Can We Invest in Heaven?

Jesus wanted us to know that when we give, we are investing in heavenly treasures which we will be able to enjoy for all eternity. As mentioned in *Mathew 6:20 "but store up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust consumes and where thieves do not break in and steal".* No amount of wealth or riches accumulated here on earth by man can ever be taken with him into the hereafter. But each of us has an account in heaven; every time we share or do a good deed on earth we are making deposits into that heavenly account which is ours to enjoy forever.

The Science Behind Generosity

Generosity promotes compassion. According to science, it elevates good hormones which make us happy and also reduces stress. Its practice not only makes our inner self rejoice but also serves the purpose of serving mankind. Most of the books on children's etiquette talk about teaching kids to be kind and generous. As we grow up, we start forgetting our basic perspectives and get lost in the rat race.

Jesus - A Gift Beyond Measure

God gave his only son Jesus to mankind, who in turn sacrificed his life on the cross for our sins. This alone makes Jesus the most generous person who lived on earth. Christ's death on the cross is a display of the plenitude of divine charity. This is a kind of divine donation that God made, portraying his prodigality.

Mary - The Generous Mother

Throughout her life on earth, Mary showed limitless generosity. Mother Mary had put herself at God's disposal. She made no excuses and did everything God wanted her to do. In Mary, we get the confirmation that generosity is the hallmark of a great soul. From her, we learn that we have to first be generous to GOD and then the people.

Generosity Transforming the World During the Pandemic

The current Covid-19 pandemic teaches us that everybody in this world is equal and no amount of wealth and power will help us. It also gives us the chance to help the less privileged. Moreover, it is creating tremendous opportunities for the church to grow and the religious to devote their time in prayer, as more and more people are getting involved in spreading the word of God through their talents for online spirituality.

The true spirit of giving consists in doing so without any expectation of gain, because whoever gives manipulatively i.e. anticipating something in return is merely a 'user' and not a real giver. Generosity goes beyond giving financially. It isn't something that happens only after you 'have arrived', rather it is something you practise irrespective of your current station in life. It doesn't "show up" one fine day- it has to be cultivated i.e. ingrained. It's good to remember that all the blessings of giving will be realised only when we give with a heart full of love and with no sense of compulsion.

Teaching the Significance of Generosity to the Young

Jancy Xavier
belongs to Mother of Jesus Forane Parish, Antop Hill.

Be a gift to everyone who enters your life, and to everyone whose life you enter. Be careful not to enter another's life if you cannot be a gift.

These are the words of Neale Donald Walsh in his book “Conversations with God”. Receiving a gift is exciting at any age - be it to a small child or a 90-year-old. I believe that the excitement and sense of fulfilment are even more for the giver of the gift than the receiver. A gift is given from the generosity of the giver. Whether one's gift is a

material item or cash or an experience or a supportive service, the motivation for giving it is what matters. Motivation is something that comes from the heart.

Young children are usually taught the virtue of sharing right in their homes and also as a part of their value education curriculum in school. Any habit which is stressed upon in the formative years becomes second nature to the person in most cases, though there may be exceptions. In this pandemic, however, though sharing of things might not be such a good idea, generosity can certainly go a long way.

- Talk about generosity to your young teens and point out when you see others being generous.
- Practice giving: When there's a gift to give, have your child help select, wrap, and give it.
- Encourage it – Look for opportunities to help your children practise being generous and doing things for others
- If you support charities or missionaries, explain this to your teens, and involve them.

And the last and the most important aspect of teaching generosity is to be generous yourself. That's hard to do if you are grasping tightly to your righteousness, your belief system, your superiority, your assumptions about others and your definition of normal.

Young adults, since they have lesser exposure to the vagaries of life, should be made to understand that kindness cannot wait because one never knows when it can become 'too late'.

During the Kerala floods, we saw many of our youth being extremely active in the collection drive for flood relief. Some of these youth had never been seen in catechism classes or during Sunday mass. They suddenly cropped up to help by coming out on the roads with the rest of the parishioners. It was indeed heartwarming to see them approach absolute strangers and request help for the people of Kerala. It was even more touching to see the generosity of such strangers who without thinking twice, donated for the cause then and there. People from the poorer sections of society also put coins in the collection box. Maybe those coins did not amount to much but the love and care they represented were beyond measure. I truly believe that such unexpected acts of generosity turned many youth's hearts when they realised that money is just an avenue for generosity; kindness is an even more valuable currency.

Youngsters are usually 'hard up' and so the idea that monetary charity is the only way to be generous should be removed from their minds. Generosity rarely happens by chance. Instead, it's a conscious decision that we make in our lives. However, it does need to be as difficult as many people tend to think, because "in gratitude we are human and in generosity we are divine". Mathew 10:8 tells us that "You received without pay, so give without pay" Sometimes starting with simple steps is the best step that we can take.

> "IN GRATITUDE
> WE ARE HUMAN AND
> IN GENEROSITY
> WE ARE DIVINE.

GENEROSITY AS A VOCATION

Chiramel Baby Thomas
belongs to St. Sebastian's
Parish , Kanjurmarg East

"For the person who has something will be given more, so that he will have more than enough; but the person who has nothing will have taken away from him even the little he has." Mathew 13:12

What you give, you get back, that's the law of the universe. So why not make generosity a way of life. Looking back at life today I have realized that what I am is all because of the generous community around me.

We were five siblings and Dad was the breadwinner of our family. He had the added responsibility of helping his native relatives too. During my childhood, we lived in Manikpur, Vasai. It was a Christian dominated locality at that time and the houses were mostly rented apartments. We had Christian landlords who were very humble, loving and God-fearing people. They treated us like their own children and also let us play in their front yard. They distributed their produce from farms among the tenants and I don't remember a single incident where my Dad spoke ill about them.

My schooling at St. Anthony's convent was completed because of the generous nature of the nuns. Since my dad couldn't afford our yearly academic fees, the nuns would often waive off our three months worth of fees. This was an act of generosity that helped us a lot.

Today, I am almost 60 yrs old. At each and every step of my life, the people around me gave from what they had. They made generosity a way of life. You can't wait for another day or time, start sharing from what you have. This is what I have learned. Generosity does not always mean money, one can be generous with their time. For instance, when my mother had to be in Kerala, it was our next-door aunt who braided my hair every day for school. The neighbors always took care of us even when our mother had other errands to run.

What we have is all given by God, so be generous with your words and speak positively. Be generous with your possession and learn to share with people who need it. Open your home, be generous to say that my home is also yours. We make a living by what we get, but we make a life by what we give.

BE Good, Kind, Generous

Aleesha Joykutty
belongs to Little Flower Church, Nerul

People generally aren't used to kindness from strangers. Most of us are busy wrapped in our own lives to pay attention to anyone's else. That's why it's so striking when strangers do something unexpected. The act may be as simple as advising you to eat when you're miles away from home!

It was a gloomy morning since it had been pouring incessantly. I went to the mess and ordered a cup of coffee as I didn't feel like having anything in the morning. Also, it was getting late to attend my clinical posting in the hospital. I was wearing my white coat while I hurriedly sipped the coffee. The *maushi* serving at the mess, who was usually grumpy, came to my table and placed a plateful of poha topped with lemon slice, sev and cut onions. I told her that I didn't want to eat but she just nodded her head and smiled. It was almost as though she knew but wouldn't allow that. I realised that in all these days she had remembered my order. I had picturised her as someone who was always irritated and not like someone who paid a lot of attention.

A thought struck me - even if it seemed like I had a problem, she knew that I wasn't going to share it with her. She also wasn't going to know what advice to give me. But like a mother far away from home, she made sure that I didn't skip breakfast. This time, she refused to accept my money, perhaps thinking that it was she who compelled me to eat. She scolded me with a smile saying, "*Kay doctor madam, Tumhi ajari padle tar aamhala kon baghnar, amche kay honar? Kalji ghetli pahije aani samayvar jevan karaycha*", which means – What is this, doctor madam? If you fall ill, who will look after us? Take care of yourself and eat on time. I obeyed her instantly as if it was my mother screaming at me for skipping food.

Maybe that's all it takes. A random act of attention. No questions, no prodding but just a little concern. Kolhapur has an unspoken tradition where people don't ask you how you are, but they unfailingly ask you – *jevan kela ka, bala*? (Did you have food, my child?) It indirectly means – we don't know what you're going through and we don't know how we can help you, but don't think you're alone because we will be there. These are all ways of not knowing what to say but still reminding us to not skip meals.

Pledge Your Organs, Gift Someone in Need a New Life

Molly John
belongs to St. Thomas Parish, Borivali.

Our lives would have no meaning if we had to live only for ourselves. It's only when each one of us makes a difference to another's life that the purpose of our life is fulfilled. We had been married for 3 years and my daughter was just six months old. Our life came crashing down when we learnt that both the kidneys of my husband were not functioning properly.

His blood pressure had gone very high, he had Diabetes, kidney stones, varicose veins, and he even contracted a Tuberculosis called Pleurisy. In the last 30 years, he had to be admitted more than 30 times in different hospitals for complications and has undergone 7 surgeries till date.

It was a very tough time for us, yet we pulled through with prayers and medicines. At last, both his kidneys stopped working completely. He had to be on dialysis continuously. It was painful. Our life during the dialysis was very tough. For four hours, he had to lie down on the hospital bed. There were times when he dozed off during dialysis, and once, when he turned in his sleep, the needle got stuck deep in his muscles.

I could no longer bear the pain and suffering of all the three of us, and I decided to donate one of my kidneys to my husband. As my husband's blood group was 'B positive' and my blood group was 'A positive', my kidney could not be given directly to him.

We had a swap transplant; my kidney was transplanted on a young boy and that boy's father's kidney was transplanted on my husband. By the grace of God, all four of us are safe today and doing well.

I am very grateful to God for making me an instrument in his plan to save my husband and the young youth with this swap transplant. That youth got married and he is blessed with a son and all of us are leading blessed, normal lives now.

After four years of transplant, due to the use of steroids, my husband's hips had to be replaced and he had Cataract in both eyes, which was also corrected. Later, he had a heart-attack and an Angioplasty was done. In spite of these frequent hospitalizations, God always allowed us to overcome situations each time.

Normally up to 70 years old healthy people can donate one of their kidneys. Anybody related or unrelated can donate a kidney. Since each and every one of us can live with one kidney, why don't we donate organs while we are alive, or pledge to donate after our death? As Christians we are called to help one another. What better way of helping than giving a part of ourselves to others?

The Generous Gift of Time and Presence

Prof. Dr. Dolly Sunny
belongs to St. Thomas Parish, Kalina

When it pours heavily, it is so pleasant to observe the raindrops falling on the tree tops. It was a day of incessant rain. I was immersed in delivering lectures at Kalina Campus, University of Mumbai. In the middle of the lecture, a peon came and told me that someone was waiting to meet me urgently.

Generally at Post Graduate Departments of the University, when a lecture is in progress, the tradition of someone coming and disturbing is unusual. I was slightly shocked. Out of curiosity, I sneaked out of the classroom to see a middle aged man in anguish. “Saumya's dad”, the peon whispered. He was holding the marksheet of his daughter. Without uttering a word, he handed over the marksheet to me. Against two columns, there was a marking of absentia. The girl had scored maximum marks in the

“This incident always comes to me as a regret. I always think about how this could have been avoided if I had checked in on her more regularly.

Microeconomics paper. He began narrating the story. Saumya, his daughter, used to talk about me often at her home. Incidentally, she got maximum marks in Microeconomics which I taught, a paper with a lot of mathematical applications.

Nostalgic memories of some loving faces rushed through my mind. They all have passed out. Saumya was a final year student who often visited me during lunch break. I had observed her as being very sensitive. When the first year PG results were declared by the University, students got access to it via their mobiles. This was in the midst of my lecture in their class. Probably, unable to verbally convey her anguish, Saumya rushed and set out to the ladies restroom. She did not come out even after a long time. After some time, I too followed her. She was bitterly weeping in the privacy of the ladies washroom. She was not shy in sharing her disappointment. I consoled her and brought her back to the classroom. I made it a point to ensure that she often comes and meets me. I tried to ensure that the door of communication was always open for her.

Once during a conversation with His Excellency, Mar Thomas Elavanal, he told me that teaching and research should be observed as something which one can do in an almost supernatural way by devoting more time to students, by ensuring that along with teaching, we also generously give them our time.

This has always motivated me to establish a good rapport with students in general. I do not work to impress my students but rather, I used my skills and time in the fulfilment of my duties. Every student in this world deserves enthusiastic reciprocity of knowledge along with guidance, diligence, patience and care. Their lives aren't as perfect as mistakenly indicated through their gestures and colourful attires. I even went on to the extent of suggesting Saumya to meet me regularly during the summer vacations. I do remember on the last day, she met me and left with a smile assuring “Promise, I will study well”. However she had never visited me during that summer vacation. I ignored it assuming that she was totally immersed in studies.

Holding her marksheet, Saumya's father narrated to me that she was seriously preparing for her final year exams that were ongoing. Only two papers were left to be appeared for. The family happened to leave her alone at home on such an ill- fated day. They left her alone at home, to attend a wedding by assuring her that they would return before midnight. After the marriage, they hurriedly reached home to see that she had died of suicide. Her life ended on four yards of her dupatta. She was rushed to Bhagawati hospital and declared dead before arrival.

Despite putting in best efforts to simplify mathematical applications to students of Economics and to assuage their concerns to the best of my abilities, this unfortunate event transpired. Intrinsic fear of failure must have gripped her. The basic cause of her suicide was not the poor performance in her papers as the marks will testify to but rather her fear of failure. It was these invisible demons that terrorised her and forced her to put an end to her life. This incident always comes to me as a regret. I always think about this could have been avoided if I had checked in on her more regularly.

During this pandemic induced shutdown, when students are in a sort of solitary confinement, thoughts about Saumya often come to my mind. Thinking of those moments still brings tears to my eyes. So I make it a point to remain in touch with those who are noted to be isolated, even if it is through social media, to ensure that they are not left alone. Generous act of kindness, of course, is expected to be showered by teachers and professors even among grown up students.

Generosity and the Pandemic

Susan Joe
belongs to Carmel Parish, Vadgaonsheri, Pune

COVID-19, in the age of machines
Spreading everywhere
Nonplussed, we practise hygiene
To stay alive in this world pristine
Thrown out of gear, one and all - living in fear
For that little glimpse of our near and dear
With the complete shutdown of every sphere
Uncertainty lingering far and near
It's time to share all that we can spare
To show our brethren that we care
Let's open our fists to do our bit
For its due to them that we co-exist
Not an opportunity is to be missed
To show our gratefulness for His gifts
Be generous with your hands, mind and time
For everywhere there is the need, love
For we sail through and yet are not at par
It doesn't matter what we have
It's time to join hands and express our gratefulness
To our Lord and Saviour, in all humbleness
For he has spared us from the clutches
Of a calamity of this magnitude
For us to remember, and share gratitude.

Wake Up and Give

Sally Mathew
belongs to St. Alphonsa Forane Shrine, Kalewadi, Pune

Wake up from your slumber
Wake up from your sleep
Remember the world
In the grip of a deadlock
Has come to a pause
Many are waiting for a morsel
For a few scraps of crumble
Did we ever ponder?
Did we ever wonder?
The Lazarus' of the Earth
Are giving us a chance
To that promised land
For those who do
To the least of our brethren
That we do unto him
Wake up from your lethargy
Wake up from your langour
Stop burying your head in sand
Stop living in denial
All the riches of the Earth
Do not matter
Store treasures in heaven
Store for the life above
End this facade of caring
Actions speak louder
A small window of hope
For a short time is opened
A shortcut to Paradise
Like the penitent thief
At the right of the cross
Don't miss the chance
Wake up dear friends
Wake up and give
And you shall receive
Gifts unmeasurable
From the heavens above

സജീവവും പരിശുദ്ധവും

മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ
കല്യാൺ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

അനാഫറയിലെ നാല് പ്രണാമജപവൃത്തങ്ങളും ഒരോ കാനോന അഥവാ സ്തുതിപ്പോടുകൂടെയാണല്ലോ അവസാനിക്കുന്നത്. അതുപോലെ ഇവിടെയും "സജീവവും പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവുമായ അങ്ങയുടെ നാമത്തിന് സ്തുതിയും ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും ആരാധനയും ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും" എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് പ്രണാമജപം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥനയോടെയാണ് അനാഫറ അവസാനിക്കുന്നത്.

നേരത്തെ കണ്ടതുപോലെ, പ്രാർത്ഥനകൾ ഇതുപോലെയുള്ള ദൈവസ്തുതിയുടെ കീർത്തനത്തോടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് യഹൂദപ്രാർത്ഥനകളിലും കാണാൻ സാധിക്കും. കുർബ്ബാനയിലെ ഈ സ്തുതിപ്പിനോട് വളരെ സാധർമ്മ്യമുള്ള സ്തുതിപ്പ് വെളിപാടു പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. "നമ്മുടെ ദൈവത്തിന് സ്തുതിയും മഹത്വവും ജ്ഞാനവും കൃതജ്ഞതയും ബഹുമാനവും അധികാരവും ആധിപത്യവും എന്നേയ്ക്കുമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ, ആമ്മേൻ" (7:12). കുർബ്ബാനയിലെ ഈ കാനോന ഏറ്റം സമുന്നതമായ പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാലു ഘടകങ്ങളായ സ്തുതി, ബഹുമാനം, കൃതജ്ഞത, ആരാധന എന്നിവ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സ്തുതിയും ബഹുമാനവും

നാല് കാനോനകളാണ് നമ്മുടെ കുർബ്ബാനയിലുള്ളത്. ആദ്യത്തേത് "ഞങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്ക് സ്തുതിയും ബഹുമാനവും" എന്നാണ് തുടങ്ങിയത്. അത് പിതാവായ ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുള്ള കാനോനയാണെന്ന് കാണാം. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്ക് എന്നാണ് ചൊല്ലുന്നത്. ഇതിനുമുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥനയും പിതാവായ ദൈവത്തിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കാനോന ഉയർന്ന സ്വരത്തിൽ ഇടവിടാതെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഒന്നു ചേർന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഇത് പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിനുള്ള സ്തുതിയാണ്. ഇതിനുമുമ്പുള്ള പ്രണാമജപം ത്രിത്വത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. ഇതിനുശേഷം കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന കൂശാപ്പാപ്രാർത്ഥനയും പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തോടാണ്. മൂന്നാത്തെ കാനോന "നീ ഞങ്ങൾക്കു നല്കിയ എല്ലാ സഹായങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുമായി ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്തുതിയും ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും ആരാധനയും സമർപ്പിക്കുന്നു" എന്നാണ്. ഇത് കർത്താവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ നിനക്ക് എന്നു ചൊല്ലിയത്. മുമ്പുള്ള ഗേഹന്ത പ്രാർത്ഥനയും കർത്താവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു.

നാലാമത്തെ കാനോന 'സജീവവും പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവുമായ അങ്ങയുടെ നാമത്തിന് സ്തുതിയും ബഹുമാനവും' എന്നാണ്. ഇതിനുമുമ്പുള്ള കാനോനകളിൽ ഞങ്ങൾ 'അങ്ങേയ്ക്ക് അഥവാ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്തുതിയും..... അർപ്പിക്കുന്നു' എന്നായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഇവിടെ ജീവദായകമായ 'നാമത്തി'നാണ് സ്തുതിയർപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിനുമുമ്പുള്ള റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ഇത് പ. ആത്മാവിനോടുള്ള കാനോന പ്രാർത്ഥനയായി കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ പ്രണാമജപം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ 'പിതാവും പുത്രനും പ.ആത്മാവുമായ സർവ്വേശ്വരാ അങ്ങയുടെ മഹത്വമേറിയ ത്രിത്വത്തിന്റെ ആരാധ്യമായ നാമം' എന്നു ചൊല്ലുന്നതിൽ നിന്ന് ഇവിടെ നാമം, ത്രിത്വത്തെത്തന്നെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ദൈവനാമത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ ഇവിടെ 'സജീവവും, പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവും' എന്ന് മൂന്നു വിശേഷണങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരണം കഴിഞ്ഞുള്ള ശുശ്രൂഷിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇതുപോലെ 'സ്തുത്യർഹവും പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവുമായ രഹസ്യങ്ങൾ' എന്ന വിശേഷണങ്ങൾ കാണാം. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ

കുർബാനയിൽ പല പ്രാവശ്യം നാം ദൈവത്തിനും ദൈവനാമത്തിനും സ്തുതിയർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കുരിശടയാളം വരക്കുന്നു

അവസാനത്തെ ഈ കാനോന ചൊല്ലുമ്പോഴും കാർമ്മികൻ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെമേൽ കുരിശടയാളം വരക്കുന്നുണ്ട്. കുർബ്ബാനയെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്ന നർസായ് പറയുന്നതുപോലെ "ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന റൂശ്മ, ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന് ആവശ്യമായതുകൊണ്ടല്ല പ്രത്യുത, ഈ റൂശ്മ വഴി ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു" എന്നു കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് (Liturgical Homilies XVII, 22). ആകെ മൂന്നു പ്രാവശ്യമാണ് കാർമ്മികൻ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ മേൽ കുരിശടയാളം വരക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ കുരിശിനേയും അവിടുത്തെ പെസഹാരഹസ്യത്തേയും അനുസ്മരിക്കുവാൻ ഈ കുരിശടയാളം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. അതുപോലെ കുരിശടയാളം വരക്കുന്നത് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ റൂശ്മ ചെയ്യുന്നതിന്റെ അടയാളവുമാണ്. ഈ കാനോനയോടുകൂടി കുർബ്ബാനയിലെ അനഫറഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു.

Living and Holy

All four gehantha cycles of this anaphora are concluded with 'Kanona' or praise of God. So too here it is concluded in these words. "We offer glory and honour, thanksgiving and worship to your living, holy and life giving name, now, always and for ever". The whole anaphora is concluded with this prayer.

As we have already seen, this form of concluding the prayers is seen also in Jewish worship. Praise of God which is very similar to the one in our Qurbana is seen in the book of Revelation 'Praise, glory, wisdom, thanksgiving, honour power and might belong to our God for ever and ever. Amen" (7:12). These Kanona prayers of our Qurbana are sublime form of prayer. Four important elements of our prayer are included in this prayer: they are, praise, honour, thanksgiving and adoration.

Praise and Honour

We have four Kanona prayers in our Qurbana. The first one began with the words "we offer you praise and honour..." This was primarily addressed God the Father and the previous gehantha too was a praise of God the Father. 'Praising you with a loud voice unceasingly they proclaim in one voice' is considered as the second Kanona. This is considered as a praise to the Holy Trinity. The previous gehantha prayer was addressed to the Trinity and the following 'Koosappa' or silent prayer of the priest too is addressed to the Trinity. In the third Kanona we pray "We give you glory and honour, thanksgiving and adoration for all your favours and graces". This is a thanksgiving prayer addressed to the Son. The previous gehantha prayer too was addressed the Son. The fourth Kanona is "We offer glory and honour, thanksgiving and worship to your living, holy and life giving name". In the previous two Kanona, glory was offered to 'You'. Here glory is offered to 'the life giving Name'. When we understand this Kanona in relation to the previous prayer of Epiclesis this Kanona can be considered as addressed to the Holy Spirit. At the same time let us bear in mind that in the second gehantha the term 'Name' was attributed to the Trinity. In our Qurbana several times praise and honour is offered to the Name of God. So this Kanona can be considered also as addressed to the Trinity.

Here in the third Kanona three attributes are given to the Name of God, they are: living, holy and life giving. So too in the prayer of the deacon after communion we see similar attributes given "glorious, holy, life giving and divine mysteries". Same attributes are given to the Name of God and the divine mysteries.

Sign of the Cross

At the time of reciting this Kanona the celebrant makes the sign of the cross on the mysteries. As Narsai, in his commentary on the Holy Qurbana, says "Now the sign of the cross (Rusma) is made on the mysteries not for its sanctification but to show that the mystery is completed" (Liturgical Homilies XVII, 22). Altogether, the celebrant makes the sign of the cross three times on the mysteries. The sign of the cross helps us to remember the cross and the Paschal mystery of Christ. With this Kanona the anaphora part of the Holy Qurbana is concluded.

LET US LOVE HER

A LITTLE MORE AND A LITTLE MORE AND A LITTLE MORE

Mother Mary is the fragrant lily gifted to humankind by Abba Father. How blessed is the one who knows her and more blessed is the one who loves her! There is a vast difference between knowing her and loving her. Usually, we flock to Mother Mary whenever we face hardships, troubles, pain etc. Once our prayers are answered through her powerful intercession, many of us forget her. Before you read ahead, kindly pause for a while and think about your relationship with Mamma Mary.

Let us ponder

- Do I pray to Mother Mary just to fulfil an obligation?
- Do I make it a point to PRAY the Rosary or do I just recite it mindlessly?
- Do I turn to her only during difficult times?
- Have I ever had a filial relationship with her?

St. Alphonsus de Liguori once remarked - There is no one, after God, who loves us as much as this most loving Mother does. Put together all the love of mothers for their children, all the love of husbands for their wives, and all the love of the Angels and Saints for the people under their care, it could never equal Mary's love for us.

Incredible! Isn't it? She loves you as if you are the only child in this world. Imagine what a joy it is to have the same mother that Jesus had. Your mother and Jesus' mother is one and the same. Let

us therefore honour her and love her for she is YOUR MOTHER, she is MY MOTHER, she is OUR MOTHER.

I would like to highlight five ways by which we can love our Heavenly Mamma a little more with every passing day.

1. START AND END THE DAY THROUGH HER: When you wake up, offer your eyes, your ears, your mind, your body, your soul to the sacred heart of Jesus through the most immaculate heart of Mary. Speak to her throughout the day. During the day, share your thoughts and feelings and simply say, "I love you, Mamma." Nothing is more pleasing to a mother than her child engaging in a heart-to heart conversation with her.

2. PRAY THE ROSARY: The Rosary is not only about praying to our heavenly mother but also about holding her hand and walking with her to reach Jesus. Whenever you recite the 'Hail Mary,' you are greeting your heavenly mother and she answers you right away. Once St. Bernard said to her, "I salute

you, Mary," to which she replied, "I salute you my son, Bernard."

3. SET AN ANGELUS ALARM EACH DAY: The angelus prayer celebrates the heroic moment when Mary said 'YES' to the Divine Will that led to the salvation of mankind. This prayer is recited worldwide at 6am, 12pm and 6pm. You may set your alarm as per any of the above convenient timings. Through this practice, we will be strengthened to say YES to the will of God in our lives too.

4. KNOW ABOUT YOUR MOTHER: You cannot love someone without knowing about them. I would like to recommend the following books to grow more into a personal relationship with Mother Mary.

† True Devotion to Mary by St. Louis de Montfort

† The Glories of Mary by St. Alphonsus Liguori

† The World's First Love by Venerable Fulton Sheen

† See How She Loves Us: 50 Approved Apparitions of Our Lady - Joan Carroll Cruz

† 33 Days to Morning Glory by Father Michael Gaitley

5. IMITATE HER: All of the above methods will ultimately help you to grow in virtues like humility, obedience, angelic kindness and deep love, just to name a few. Due to your love towards your heavenly mother, you will develop an extraordinary grace and immense joy in doing that difficult work, sacrificing your time, helping someone in need, being gentle with an irritating person, washing the dishes, cleaning the toilet, obeying your parents and above all, forgiving those who hurt you and accepting people with their weaknesses.

ACTIVITY A BIRTHDAY GIFT TO HEAVEN, WITH LOVE

Dear friends, we celebrate the Birthday of our Blessed Virgin Mary on 8th September. If you were to give her a birthday gift, what would it be? And why?

Kindly Note: You answer must not exceed 100 words.

Please use the following format for sending your entries:

Name:

Catechism Section:

Parish:

Your photograph (optional):

Your Answer:

Send your answers to - lanternkidsroom@gmail.com

WINNERS OF THE FAMILY FUN TIME QUIZ

The Top 10 winners of the Kids' Corner: Family Fun time Quiz on Kalyan Lantern (June issue) and Saints:

1. Denzil James
2. Arunima Johnson, Dombivili
3. Annie Vincent
4. Vilina Philip, Kalewadi
5. Ligy Chalishery
6. Sonia Denzil
7. Paulson Paul, Mira Road
8. Gabriel Paul, Kalyan West
9. Lini Bijoy, Kalyan West
10. Ann Jose

Congratulations to all those who participated in the online Quiz!

Kids Corner prepared by **Suja Johny**
belongs to St. Joseph's Church, Airoli

Question:

Should we take tithing seriously?

Answer:

Tithing is offering back to God:

Giving tithe is a response to the Biblical call of returning to God ten percent of His gifts – for all that we have in this life is His gift (1 Corinthians 4:7). Each of us is called to give without any compulsion, "for God loves a cheerful giver" (2 Corinthians 9: 7).

Tithe is not about Wealth alone:

'Tithe' is not about the material wealth alone. Its scope is wider: one should return a certain quantum of all that one has received – life, intelligence, knowledge, health, wealth, time, space, happiness, love, and so forth to God and His people. In the book of Genesis Jacob makes a vow, saying, "If God will be with me and will keep me in this way that I go, and will give me bread to eat and clothing to wear, … And of all that you give me, I will give a full tenth to you." (Genesis 28: 20-22). That is why it is said in the Bible: "Every tithe of the land, whether of the seed of the land or the fruit of the trees, is the Lord's; it is holy to the Lord" (Leviticus 27: 30). :

The New Testament on Tithe:

There are two views in the Catholic church on tithing. One view upholds tithing as mandatory, while another advocates that tithe is not Christian practice as it does not have any New Testament references, except the exhortation to "give cheerfully." The Old Testament references

are about Jewish customs. The three references in the New Testament on tithe (Matthew 23: 23, Luke 11: 42 and Hebrews 7: 8 -10) have a different take. In Matthew and Luke, Jesus' reference was to the Scribes and Pharisees, while the reference in the Letter to the Hebrews was on the priesthood of Jesus Christ which is higher than the Levitical priesthood of the Old Testament.

Catholic Church on Tithe:

In the Catholic Church, giving generously, without compulsion, has been the norm. Giving generously like the poor widow who gave all she had to live on - her two coins (Luke 21: 1-4) has been extolled. Giving to the Church is purely a free act. Giving is a personal and private matter, and our "Father who sees what is done in secret will reward" us (Matthew 6: 1-4).

Rev. Dr. C. D. Sebastian MST
Professor, IIT Bombay, Mumbai

The Kalyan Lantern Team heartily thanks all the participants who responded to our Call for Submissions.

We hereby, with gratitude, mention all those who participated in the contest:

Congratulations

Selected Participants

Joseph Anto, Sakinaka
Sumesh Pallikunnath, Airoli
Marykunju Menachery, Pune
Lijya Pullan, Ambernath
Jancy Xavier, Antophill
Baby Chiramal, Kanjurmarg
Aleesha Joykutty, Nerul
Molly John, Borivli
Dolly Sunny, Kalina
Susan Joe, Pune
Sally Mathews, Kalewadi
Davis Edathiruthikaran, Mira Road East
Jessymol Saji, Pune

Mini Andrews Thekkath, Bhayandar
Annie Troney, Kandivli West
Teena Sojan, Satara
Ethan Mathew, Pune
Denisa Tony, Vartak Nagar
Shiny Praveen, Kalyan West
Tania Ambrose, Mankhurd
Jasmine Don, Pune
Mitchelle John, Borivli
Mathew George, Kalyan
Lawrence Melit, Mira Road
Ann Vincent, Kalyan West
Joe J Thomas, Tilak Nagar

Fair, 25 / 164 / 62 / M.Com, B.Ed / Presently working as Jr. College Teacher / Parents from Thrissur / 9833002674 / 9137637032 george.ukken@gmail.com
GOC202061600

Fair, 28 / 160 / 56 / Chartered Accountant M.Com / Presently working as CA at Deloitte, Delhi / Parents from Thrissur / 9350934664 / 9716682127 benrcv61@gmail.com
GOC202062875

Moderate Fair, 26 / 167 / 72 / LL.B., PGDMLE, Pursuing LL.M / Parents from Thrissur / 8086119414 / 8007224017 / 9763204454 thomasnini11@gmail.com
GOC202062639

Fair, 29 / 164 / 56 / Doing Research work in Bio Chemistry with Martin Luther University, Halle, Germany / Parents from Pala / 9623114305 / 9890338398 rani.camilles@gmail.com
GOC202058916

Medium, 24/163/70/ Electronics & Telecommunication, CCNA / Working as Network Operations Center Engineer, Mumbai / Parents from Kottayam / 9821839101 / 8082525645 / jovannacyril@gmail.com
GOC202060692

Fair, 27 / 163 / 60 / M.E. in EXTC / Presently working as Assistant Professor, Navi Mumbai / Parents from Edathua / 9029819323 / 9820681327 / 8652670808 /jamesh.joseph@gmail.com
GOC202063906

Fair, 31 / 171 / 83 / B.Sc Physics & Diploma in Software Engg. / Presently working as Operations Manager at Leadership Boulevard Pvt. Ltd. / Parents from TCR / 9920141413 / 9930728547 / 7045387821 / 123jeft@gmail.com / GOC201956998

Printed and Published by **Fr. SHAPHY MUDAKKALIL** on behalf of **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION**, Printed at **SBM PRINTERS**, C-130, ANSA INDUSTRIAL ESTATE, SAKI VIHAR ROAD, SAKI NAKA, ANDHERI (EAST), MUMBAI 400 072 and Published from **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION,** PLOT NO. B-38, BISHOP'S HOUSE, IIT PO, HANUMAN MANDIR ROAD, POWAI, MUMBAI 400 076. Editor: **Fr. BIJU MANNAMCHERIL Kalyan Lantern Regn. No.: MAHBIL/2015/63218 | Postal Regn. No.: MNE/353/2018-20 | WPP No. MR/Tech/WPP-323/NE/2018 Posted at IIT Post Office, on 5th of every month**